

ויצא

הדלקת נרות	צאת השבת	רביעית
16:19	17:10	17:44
16:17	17:08	17:40
16:17	17:08	17:39
16:20	17:10	17:44

*לנוהגים 40 דקות: 15:59

הזמנים עפ"י לוח 'אור החיים'

דיבורים מתוך שיעורו השבועי של הרב"ג עזר ארז שליט"א

ממשיכים עם המעשה משבעת הקבצנים השם יתברך משגיח

רבינו ממשיך את הסיפור ואומר: 'והיה פלא: מאחר שהוא עיור, איך יודע לילך? חידוש מה שהיה קשה להם זאת. כי עדיין היו בנים חכמים, והיה פלא אצלם כנ"ל. וברכם (זה הבעטליר העיור) שיהיו כמותו, שיהיו זקנים כמותו והשאר להם עוד לחם לאכול והלך לו. והבינו אלו הבנים כי השם יתברך השגיח עליהם, והזמין להם בעטליר עיור בכאן ליתן להם אוכל.'

עבודה, מלחמה והשתדלות

'ויהי היום. והיה בריחה באיזה מדינה, וברחו כולם. ובדרך בריחתם עברו דרך איזה יער. - השאלה הראשונה שנשאלת: איזה יום זה היה? הכוונה לאיזה יום מרמז רבינו? בכמה סיפורים רבינו מתחיל את המהלך מבריאת העולם מכיוון שהרמזים והסיפורים זה מתחילת בריאת העולם לכן הרבה פעמים אנחנו רואים שרבינו מתחיל את הסיפור למעשה מתחילת בריאת העולם, לכן בפשטות ויהי היום זה בריאת העולם. כשאנחנו מדברים על בריאת העולם עיקר הכוונה זה על לבריאת האדם, ז"א זה יום שישי של בריאת העולם. רבינו אומר 'והיה בריחה באיזה מדינה, וברחו כולם', רבינו מרמז לנו פה רמז מאוד גדול שכל מהלך הבריאה היה על היסוד של הבריחה - בריחה בהיפוך אותיות זה בחירה - ז"א שכל בריאת העולם זה בשביל הבחירה. הקב"ה ברא את העולם הזה שיהיה לנו פה עבודה, מלחמה, השתדלות ומאמץ בין הטוב ובין הרע. איפה בעצם נמצא השורש והיסוד של הרע? צריך לדעת שזה נמצא בתוכנו, זה היצירה ויצר הטוב שיש בתוכנו. הקב"ה בעצמו רצה וכך הוא ברא את העולם שיהיה עבודה ובחירה בין הטוב ובין הרע - פה מתעוררת שאלה גדולה: הקב"ה הוא הטוב השלם והוא ברא את כל הבריאה כדי להטיב, אז מדוע הוא ברא את הרע?

אנחנו לא יכולים לשער ולהשיג בדעתנו!

הרי הרע גורם לנו לצער גדול מאוד וייסורים מאוד גדולים, כל המלחמות וכל מה שקורה בעולם זה הכל מצד מציאות הרע, אז למה הקב"ה לא ברא אותנו ישר בגן-עדן בלי כל אפשרות הבחירה. חז"ל אומרים שזה כדי שלא יהיה נהמא דכיסופא, פירוש הדבר שלא יהיה לחם של בוש. אומר הבעל לשם שבו ואחלמה שאנחנו לא יכולים לשער ולהשיג בדעתנו כמה גדול יהיה התענוג והשכר הנצחי בגלל שעברנו את העולם הזה, זה נקודה שאנחנו לא יכולים להבין פה, אין לנו שום יכולת לשער בדעתנו עד כמה יהיה יותר טוב בגלל שעברנו את העולם הזה - זה באמת פי אין סוף יותר טוב. יש פה רמז מה שרבינו אומר והיה בריחה. בהמשך נראה שכל הסיפור זה בעצם על הבירור והירידה של נשמות ישראל לעולם הזה לברר את הטוב מהרע.

עזרת השם נמשיך עם המעשה משבעת הקבצנים. כשהתחלנו את הסיפור אמרנו שהסיפור בנוי באופן כזה שזה סיפור בתוך סיפור, החלק הראשון זה הסיפור של הבן מלך שקיבל את המלוכה ונפל לאפיקורסות ורבינו עזב את הסיפור ועכשיו הגענו לשלב שמתחיל הסיפור הפנימי שזה סיפור בפני עצמו ולכאורה הוא לא קשור לסיפור החיצוני על הבן מלך שנפל לאפיקורסות. רבינו לא סיים את הסיפור החיצוני על הבן מלך שנפל לאפיקורסות, הוא נשאר בזה שהוא נפל לאפיקורסות ורבינו לא אמר מה קרה איתו או כיצד הוא הגיע לתיקון שלו.

זה בעצם סיפור שלא נגמר

רבינו עזב את הסיפור החיצוני והתחיל את הסיפור של שבעת הקבצנים. תוך כדי הסיפור אנחנו נראה שמכלל הסיפור רבינו סיפר סיפור של שישה קבצנים, את הסיפור של הקבצן השביעי גם את זה רבינו לא סיים לכן זה בעצם סיפור של נגמר. כשרבינו סיפר את הסיפור של הקבצן השישי הוא אמר שאת הסיפור של הקבצן השביעי כבר יספר לנו משיח צדקנו. כשנדע את הסיפור של הקבצן השביעי נדע גם איך תוקן הבן מלך שנפל לאפיקורסות אבל זה כבר משיח יספר לנו - לכן אמרנו פעם שחשוב ללמוד את הסיפור הזה כי אחד השיעורים הראשונים שמשיח ימסור לנו זה יהיה על הקבצן השביעי אז כדאי ללמוד טוב את הסיפור הזה כי זה הכנה לשיעורים של משיח צדקנו בע"ה. הסיפור עם השבעה קבצנים למעשה זה התורה הכי עמוקה שיש לנו מרבינו מכיוון שבתוך הסיפורים של הקבצנים כלול כל הליקוטי מוהר"ן, כל השיחות, כל הסיפורי מעשיות, הכל בתוך הסיפור של השבעת הקבצנים לכן הדברים מאוד-מאוד עמוקים ובע"ה נתחיל לאט-לאט. פה רבינו מתחיל לספר לנו מעין פתיחה והקדמה למעשה של הקבצנים עצמם, אז רבינו מתחיל את הסיפור כך:

התחילו להתקרב ולהיות כרוכים אחריו

'ויהי היום. והיה בריחה באיזה מדינה, וברחו כולם. ובדרך בריחתם עברו דרך איזה יער. ואבדו שם זכר ונקבה: אחד איבד זכר ואחד איבד נקבה', ז"א שהבן והבת הם לא קרובי משפחה. משפחה אחת איבדה ילד ומשפחה אחת איבדה בת. 'ועדיין היו בנים קטנים, בני ארבע וחמש שנים. ולא היה להם מה לאכול. וצעקו ובכו, כי לא היה להם מה לאכול. בתוך כך בא אצלם בעטליר (קבצן) אחד עם השקים שלו, שנושא בהם לחם. והתחילו אלו הבנים (הכוונה לבן ולבת) להתקרב אליו ולהיות כרוכים אחריו. ונתן להם לחם לאכול, ואכלו. ושאל אותם: מהיכן באתם לכאן? השיבו לו: אין אנו יודעים, כי היו בנים קטנים כנ"ל. והתחיל לילך מהם, וביקשו ממנו שיקח אותם עימו. ואמר להם: את זה איני רוצה, שתלכו עמי. בתוך כך הסתכלו - והנה הוא עיור..'

העלון מוקדש: להצלחת כוחות הביטחון, החיילים היקרים שלנו, וכל לומדי התורה !

לרפואת הגוף והנפש של כל הפצועים

ולחזרה של כל החללים במהרה.

ולהבדיל לעילוי נשמת כל הנופלים במלחמת חרבות ברזל - השם יקום דמם !

בעזרת השם, רק ביחד נוצח !!!

מידת התקשרות נפש האדם עם הטומאה גימטריה של יער זה 280 וזה גם מנצפ"ך

- כולם צריכים לעבור את דרך הבחירה לכן רבינו ממשיך מיד ואומר ובדרך בריחתם עברו דרך איזה יער. ובדרך בריחתם זה ובדרך הבחירה של נשמות ישראל, זה לעבור דרך איזה יער. יער זה כל הסוד של הבירור של נשמות ישראל. המושג יער זה מושג שחוזר הרבה פעמים בזוהר הקדוש ובכתבי רבינו האר"י, הגימטריה של יער זה 280, זה גם גימטריה של האותיות הסופיות מנצפ"ך (ס ן ץ ף ך). מסביר הזוהר הקדוש שכל אות בלשון הקודש מרמזת על הרבה עניינים רוחניים והחמש האותיות הסופיות מנצפ"ך מרמזות על דבר שנקרא גבורות. המנצפ"ך זה כולל את כל מיני הגבורות שבעולם וכל עבודתנו בעולם הזה זה לברר את הגבורות, הכוונה לתקן אותם, להמתיק אותם, להפוך אותם לחסדים, להשתמש בהם לעבודת השם - זה כל העבודה שלנו. ובדרך בריחתם עברו דרך יער, הכוונה דרך הבחירה זה לעבור דרך המנצפ"ך שזה הבירור של הגבורות. נתבונן קצת במה ששייך לנו כי הדברים האלו זה גבוה מעל גבוה, צריך לדעת שהרבה מאוד כוונות של רבינו האר"י הקדוש ותלמידיו זה הכל הולך על העבודה של המנצפ"ך, זה חוזר הרבה-הרבה מאוד בספרים הקדושים

קם חצות והולך לשדות, כולו אש-להבה

הגבורות בשורשם זה למעשה כוחות ואורות רוחניים מאוד גבוהים ומאוד קדושים, אלא שמחטא אדם הראשון והוספנו עוד קצת פגם הגבורות, הגבורות ירדו לעולם הזה ועכשיו צריך לתקן אותם, זה נקרא נפילת הגבורות. בשורש זה למעשה כל הכוחות הרוחניים בלב האדם של התלהבות ורצון וחשק לעבודת השם. לפעמים אנחנו מקבלים במתנה איזה ניצוץ מהגבורות שבקדושה וברגע שזה קורה אדם רץ, קם חצות, הולך לשדות, לומד, מתפלל בנץ, כולו אש-להבה מכיוון שכשהגבורות בקדושה, מצד ההארה הם מאוד רוחניים ומאוד גבוהים. כל התלהבות הלב זה הארת הגבורות, אבל השם ברא את העולם שיעקר האחיזה של היצר הרע זה בגבורות ומה היצה"ר רוצה לעשות? הוא לוקח את הגבורות ומוריד אותם לעולם הזה.

הנר זה לראות כמה אני קטן

היצה"ר מוריד את הגבורות לעולם הזה בכמה וכמה בחינות וזה הגבורות הנפולות, זה בעיקר בשלוש בחינות עיקריות, זה שלוש שורשים. דבר אחד זה לקחת את הגבורות לתאוה הידועה (ניאוף), זה נקרא נפילת הגבורות. דבר שני זה כעס והקפדה ומלווה לזה גם הקנאה שאדם מרגיש בלב, זה עוד בחינה של נפילת הגבורות. הבחינה השלישית זה הגאווה והכבוד שיש בלב האדם 'כוחי ועוצם ידי' עשו לי את החיל הזה'. הרב אמר שכל העניין של חנוכה זה ניצוץ אחד, זה הנר הקטן הזה. מה זה הנר הזה? לראות כמה אני קטן, זה האור הגנוז של חנוכה, שנזכה לראות את השפלות שלנו.

אין אדם שלא עובר את בירור הגבורות..

- אז השלוש בחינות של הגבורות הנפולות שזה כמו שאמרנו התאוה הידועה, הכעס וההקפדה, והגאווה, ורבינו אומר ובדרך בריחתם עברו דרך איזה יער, הכוונה שכל באי עולם, מהצדיק הגדול ביותר ועד לאדם הקטן ביותר, כולם צריכים לעבור דרך היער שזה בירור הגבורות, אין אדם שלא צריך לעבור את בירור הגבורות ולכל אחד יש בחינה אחרת. לכולנו יש את שלוש הבחינות אבל יש אחד שצריך לברר יותר את הכעס וההקפדה ויש אחד שצריך לברר יותר את הגאווה אבל כולם מבררים בתאוה הידועה ככה רבינו אומר בתורה ל"ו בחלק ראשון בליקוטי מוהר"ן. צריך לדעת שיש בדבר הזה כמה יסודות וכללים, קודם כל צריך לדעת שהאויבים האמיתיים של האדם בעולם הזה זה הכבוד והגאווה, הכעס וההקפדה והתאוה הידועה. אם לפעמים אדם כועס על השכן שלו, על הילדים, לפעמים על אשתו - הכל טוב ויפה אבל זה רק מלבושים כי באמת המלחמה האמתית זה על השלוש מידות האלה..

עיקר בירור הטוב מהרע זה נקרא הבירור של פרעה. רבינו האר"י הקדוש כותב שפרעה הוא שורש כל כוחות הטומאה. כל כוח הטומאה של פרעה זה נקרא נוקבא דתהומא רבא, הדגל של מצרים זה היה כלב והזוהר הקדוש כותב שקליפת הכלב זה קליפה קשה מאוד, זה בעצם הדרך שהיצה"ר קושר את האדם דרך תאוות העולם הזה - אנחנו רואים שיש בזה דרגות, המושג של שערי טומאה, ארבעים שערי טומאה, חמישים שערי טומאה וכן הלאה - לפני כמה שנים שמעתי מהאדמו"ר מפוריטוב שהמושג שערי טומאה זה מידת התקשרות נפש האדם עם הטומאה, זה הקשירה של קליפת הכלב. אז היה מותר לפרעה רק ארבעים שערי טומאה, מכיוון שזה היה עוד לפני מתן תורה. אומר האור החיים הקדוש שאחרי מתן תורה אנחנו יכולים לרדת גם לשער החמישים. והמושג של השער החמישים זה מושג מאוד מקובל היום בעולם, הרבה מדברים על המושג הזה רק לא קוראים לזה שער החמישים

היום בלשון העממית זה נקרא התמכרות

שער החמישים של הטומאה זה קליפת הכלב שקושרת את האדם, היום בלשון העממית זה נקרא התמכרות. התמכרות זה קשירה, היצה"ר קשר את האדם בקשירה כזאת שאדם כבר לא יכול לשלוט על עצמו יותר, הוא איבד את היכולת לשלוט, זה שער החמישים של הטומאה וזה קליפת הכלב. רבינו האר"י הקדוש כותב בכמה

מקומות שיעקר הקשירה של קליפת הכלב זה ע"י התאוה הידועה (ניאוף) וזה נקרא הנוקבא דתהומא רבא. כל הכוח של פרעה זה היה מהתאוה הידועה, ברגע שאדם נתפס בתאוה הידועה משם הקליפה כבר מתחילה לקשור אותו. כל הבחינה הזאת של פרעה וקליפת הכלב זה הקשירה של האדם ובהמשך נראה שלכל אחד מאתנו יש את הבירור הזה ואת היצר הרע הזה והמלחמה והבירור שלנו זה בנקודה הזאת

בשביל המלחמה נגד פרעה

רבינו האר"י כותב שלכל חודש בשנה יש צירוף אחר של שם ה-ויה, בהרבה סידורים במוסף של ר"ח כאשר אומרים מקדש ישראל וראשי-חודשים, שם מובא כל הצירופים של שם ה-ויה של אותו ר"ח. לכל ר"ח יש צירוף אחר. ויהי היום. והיה בריחה' שימו לב המילה והיה זה גם צירוף של שם ה-ויה, של איזה חודש? של חודש תשרי לכן רבינו השתמש פה במילה והיה לרמז לנו על בריאת העולם שזה בתשרי. הצירוף של והיה שזה הצירוף של חודש תשרי שזה בריאה העולם ובריאת האדם. הצירוף והיה יוצא מסופי תיבות של הפסוק ויהללו אותה שרי פרעה'. למה זה הפסוק של הצירוף של חודש תשרי? כי העולם נברא בשביל המלחמה נגד פרעה. מי מהללים? שרי פרעה. השרים הולכים לפרעה, לס"מ ואומרים לו: הנשמה היהודית הזאת, הכי-הכי חשוב שנתפוס אותה. למה? כי מיליון גוים לא נותנים לס"מ מה שנותן לו יהודי אחד.

לתפוס את האדם לנוקבא דתהומא רבא

- אין הרבה מה לקבל מגוים, זה המציאות שלהם אבל נשמה יהודית אחת שהם תופסים זה שווה להם מיליונים של גוים. הפשט של הפסוק זה הולך על שרה. שרה זה באמת סוד השכינה וסוד נשמות ישראל. ויהללו אותה שרי פרעה, הם שיבחו את יופייה. שרי פרעה זה כל כוחות היצה"ר, הם משבחים את נשמות ישראל כדי שפרעה יתפוס אותנו, לכן רבינו מתחיל את הסיפור של הבן והבת, שזה כל עניין דרך בריאת העולם, בצירוף הזה והיה שכמו שאמרנו זה צירוף של חודש תשרי, להגיד לנו שכך היה סדר בריאת העולם. בריחה זה הבחירה, והיה זה כל האחיזה וכוחות הס"א שרוצים לתפוס את האדם לנוקבא דתהומא רבא, להפיל אותנו. ויהי היום והיה בריחה באיזה מדינה, וברחו כולם' - מה זה וברחו כולם? בעולם הזה כולם בוחרים, אפילו הצדיק הכי גדול - אין כזאת מציאות שאין בחירה. וברחו כולם זה וברחו כולם..

קחו חלק בהפצה

הפצה חובקת עולם

של הרה"ג עופר ארז שליט"א

02-650-29-29

OFFEREREZ.CO.IL

לקבלת העלון במייל: Orhadaat148@gmail.com

מוקדש לעילוי נשמת החייל היקר והאהוב רואי ששון הי"ד בן אסנת ודוד הי"ו ולע"נ החייל היקר והאהוב סמל אפיק טרי הי"ד בן אבשלום ואושרית הי"ו

2 אור הדעת | יצא

כל השלוש תוקפים והיצר ברסלבר בירור הגבורות זה לשים הכל על השולחן

כל מה שאנחנו עוברים בעולם ביזיונות וירידות וקשיים והתמודדויות, באמת זה בא מנקודת הבירור של שלושת המידות האלה לכן היסוד הראשון זה להילחם בזה כפשוטו, זה לא דבר פשוט, זה מלחמה, כל השלוש תוקפים והיצר"ר הוא ברסלבר והוא לא מתייאש, יכול להיות שניצחת ומיגרת אותו היום והיית הכי צדיק וקדוש באמת, אבל עד שלא ישחטו אותו הוא לא מתייאש, זה מלחמה תמידית כנגד היצר"ר וזה בעיקר בשלוש בחינות האלה. צריך לדעת עוד נקודה בדבר הזה, בספר היצירה כתוב עשרה עמקים הם, עומק בתוך עומק. יש לזה כמה פירושים, אחד הפירושים זה עומק בתוך עומק בתוכנו כוחות היצר"ר. כמה שאנחנו נלחמים וב"ה עצם זה שאדם נלחם בדור הזה זה כבר דבר גדול מאוד, אבל גם אם אדם זוכה ומנצח והוא באמת צדיק ועובד השם, תדע לך שיש עוד עומק, ואח"כ יש עוד עומק. עשרה עמקים זה הכוונה שבכל עומק יש עשרה עמקים ובכל אחד מהעשרה עמקים של העשרה עמקים יש עוד עשרה עמקים, זה אלף עמקים, זה עומק בתוך עומק, הכוונה שכל הזמן מתחדשת מלחמה במקום חדש, בהבנה חדשה ובבירור חדש..

מתגלה לאדם מה יש בתוכו שהוא לא ידע

הרבה פעמים מה שקורה זה שמשמייים כשרואים שאדם רוצה ללכת בדרך האמת, מסייעים לנו לגלות את האמת כי אנחנו לא יודעים בעצמנו עד היכן הדברים מגיעים,

עד כמה עמוק הבירור של היצר"ר שבתוכנו ומשמייים מסייעים לנו לברר את זה. לפעמים הסיוע זה בבחינת ימין מקרבת, חסדים, פתאום מגלים ומראים לאדם מה הוא צריך לתקן, אבל לפעמים וזה יותר מצוי זה פשוט עובר דרך קשיים התמודדויות, ביזיונות, ירידות וגם נפילות - מדוע זה גם כן סיוע? כי ברגע שאדם עובר איזה צמצום, נפילה או ירידה, אם האדם באמת הולך בדרך האמת הוא יכול לראות טובה גדולה מאוד גם בירידה וגם בנפילה. מה הטובה שהוא יכול לראות בזה? מתגלה לאדם מה יש בתוכו שהוא לא ידע

המדיה, האיפונים והאינטרנט

הרבה פעמים הירידה והנפילה היא לצורך בירור. כתוב בספרים הקדושים דבר מאוד חריף, לפני הגאולה מתעורר כל הרע בעולם. כל היצר"ר שירד לעולם זה מאוד לא-טבעי, לא שמים לב אבל כל המדיה, כל האיפונים וכל האינטרנט זה בסה"כ בן 23 שנה. לפני 23 שנה זה רק התחיל ממשהו מאוד פרימיטיבי ומאוד בסיסי, ולחשוב שתוך 23 שנה במהירות כזאת הקב"ה שינה את כל העולם, הדבר הזה קרה במהירות עצומה. פה שואלים שאלה על ההנהגה של הקב"ה: למה קב"ה הוריד כזה דעת דקליפה לעולם שפועלת כאלה פעולות, הרי כל מה שהקב"ה עושה לצורך נשמות ישראל, זה הכל לטובה? שמעתי את זה מהאדמו"ר

מפוריסוב שאמר שלפני הגאולה הקב"ה הולך להציץ את כל מה שיש בתוך האדם החוצה כדי להוציא החוצה את כל הרע שיש בו

אם פעם האדם היה רוצה איזה דבר -טומאה הוא היה צריך למסור את הנפש, זה לא היה פשוט, היה צריך להשתדל, להתאמץ ולנסוע. היום יש לך בשבתך בביתך ובלכתך בדרך, מכשיר קטן בגודל של עשר ס"מ על חמש ס"מ, אתה יכול לטייל בכל העולם ולכאורה אף אחד לא יודע. אז אדם יושב בד' אמות שלו ויכול לעשות מה שהוא רוצה - למה? כדי להוציא החוצה את כל הרע שיש בתוכנו. ואמר לי האדמו"ר מפוריסוב שזה שווה להקב"ה גם אם הוא יודע שנשמות ישראל יפלו, כי האמת מתבררת, זה הבירור של הגבורות הכי נסתרות בנפש האדם, הכל יוצא החוצה. לכן גם בהמשך הסיפור רבינו מספר לנו על הצדיק שהוא בחינת משיח, הגנני, שמתקן את כל העולם ורבינו אומר שלפני שהגנני התגלה היו זורקים עליו אבנים וקוראים לו משוגע. יכול להיות שהגנני המשוגע הזה מתקן את העולם? רבינו אומר פה דבר מאוד עמוק..

לתרומות והקדשות: 0525-395-985

להצלת: שלמה בן ראובן, יהודית בת שולמית, יצחק בן מסעודה, אביבה בת אסתר, גל יונתן בן אביבה, הילה בת מרים, רון בן אביבה, ליאור בת אביבה, יוסף-חיים יונתן בן שמחה, יוכבד בת רחל, נתן בן אסתר וב"ב, אוריאל ושרה עמרם, דביר-אהרון בן אילת, הודיה בת אילת, אהרון בן חנה, אהובה שירה בת ציונה, אדל בת אורלי, דוד בן אורלי, שיראל בת סגלית, סגלית בת רבקה, אורטל בת שולמית, דבורה בת פני-פריחה, יונתן בן עדנה, אביעד בן כוכבה, אליז בת חביבה, הראל בן אליז, עוז בן אליז, נחמן בן חנה, לאה-רחל בת עדניה, מירי מרים בת ניקול, בת-שבע בת ימימה, שמואל-אליעזר בן עדי, שלומית בת נדרה ויוסף, אלעד בן גילי, הרב אליעזר בן עטיה, אור בן אליז, דניאל בן מירה.

לרפואת: שלומית בת גמאר, יונה בת בניה, שמחה בת זינה, זהבית בת שרה, יוסף בן כרמלה, אודט בת מזל, רפאל נחשון בן ברכה, אהרון בן סעדה, אדל בת אורלי, אורלי בת שרה, כרמלה בת מרים, עוזיאל בן פשיא, שרונה בת שרה, הרב יוסף גנתיאן בן שרה, אסתר בת רחל, תמר-פרידה בת סוחר-רחל, חיה-רחל בת עישה, מסעודה קצב בת חוה, יצחק בן אביבה, שלומית בת נדרה ויוסף, מירב בת רחל, תמר דבורה בת יעל, יוסף יניב בן מרים, כוכבה בת מרים שוקת, אסנת יהודית בת עדנה, הרב שלום ארוש בן ימנה, עדנה בת שרה.

לעילוי נשמת: ראובן בן סאלם, ר' יעקב מורי בן סעיד, נחמן בן ר' יעקב, לבני בן ר' יעקב, נחום בן ר' יעקב, חיים בן ר' יעקב, שלום בן אורה, לוי שאלתיאל בן שלום, יוסף-חיים בן אברהם, רפאל בן עובדיה חבני, מתתיהו בן רחל, אפרים בן מנחם דב, מרים בת אירן, משה בן פסח, שרה בת ישראל אלטר, הרב ישעיהו בן מזל, שירת-מרים בת שני ורן, שמואל בן יחיא ושרה, שלמה בן בניה, שרה בת לאה, מזל בת אסתר, יחיא סמי בן לאה, בנימין בן לאה, בועז בן רומיה, ארז בן דליה, ישראל בן יעקב גלס, אסתר בת רבקה, משה בן רחל, שמעון בן רחל, נדרה בת גורזיה, יעקב בן פרח, נסים בן חפסיבה, משה דמתי בן שמחה, אברהם בן לאה, שלמה אליהו בן אסתר, חיים בן רחל, תמר בת שרה, מרטה בת רבקה וירה, שושנה פרחי בת חוה, אברהם פרחי בן חוה, שושנה בת לאה, מרים בת ציפורה, אברהם בן שמחה, ישראל בן אביבה, אדריאן בן רומיה, תנצח חן בן אוריאל, אברהם בן נעמה, שוליקה בת מסעודה, יפת בן מלכה, מ"ה קדושי-מרון בתוכם משה-שמחה בן שושנה, יוסף עוזרי בן סעיד, חוממה, אילנה דליה בת טובה, טובה בת כחילה, ר' שמעון הכהן בן הגאון ר' יחיאל פישל, מרת רבקה-מרים בת הר"ר שלמה, שירן בת מרגלית ויוסף, ישראל בן מרגלית, אדל בת ג'מילה, עזרא בן חלוה, דוד בן מרים, אסתר בת שוליקה, יצחק בן לאה, נחשון בן ברכה, לירז בת רחל, אודל בת אילנה, יעל טוהר בת נוגה, סרה הר"ד בן לירן ויהלה, נאגי בן ירדנה ורעיייתו לג גאולה בת אסתר הר"ד, אליה בן חבבה, אילנה בת שרה סברסה, תקווה בת ורדה, יונה אברהם בן רחל, שלום מלול בן עישה, יוסף בן שמעון, אביזן בן מלכה, שרונה בת חיים, מירה בת נדרה, יהושע בן עישה, דינה (יהודה) בת שרה.

ובן לעילוי נשמת מרת תחיה בת ברכה ע"ה.

מוקדש לעילוי נשמת נאג'י עבדוש בן ירדנה ורעייתו רל גאולה בת אסתר השם יקום דמם !!!

אנחנו הופכים את המציאות של ההנהגה

אמרנו קודם וזה מובא הרבה בחז"ל ובספרים הקדושים שכל האותיות וכל המספרים יש בהם אין סוף תורות וחוכמות רוחניות שנסתרות בתוך כל מושג ומושג, האותיות ד' וה' שזה ארבע וחמש, מרמזות על עניינים רוחניים מאוד-מאוד גבוהים, זה מרמז על הנהגת העולם זה נקרא המלכות והשכינה שמנהיגה את העולם. כאשר השכינה בדלות ובגלות, זה נרמז באות ד', כאשר זוכים לקבל את האור ואת השפע הא-לוקי זה נרמז באות ה'. הוזהר הקדוש ורבינו האר"י כותבים מה ההבדל בין האות דלת לאות הא, למעשה האות הא אנחנו כותבים דלת ואנחנו ממלאים אותה בד"כ ביד או בואו, זה הכוונה שאנחנו מאירים לשכינה ולנשמות ישראל בזמן הגלות האורות רוחניות, אז אנחנו הופכים את המציאות של הנהגת העולם מדלת להא וזה למעשה כל עבודתנו בעולם, להפוך את כל ההנהגה מדלת להא

עם ישראל נקראים על שם הבחינה הזאת

הקב"ה כל יום מחדש דלת חדשה כדי שנהפוך אותה להא, לכל יום ויום יש את העבודה שלו. לכן כתוב בקבלה שכל האורות הרוחניים נרמזים באותיות יוד, הא וואו. שימו לב ששם ה-ויה זה יוד, הא, ואו והא. יוד, הא וואו זה האורות הרוחניים שצריכים להאיר אל ההא האחרונה - עבודתנו זה להאיר את היוד, הא ואו שזה כללות האורות הרוחניים, להאיר את זה לאות דלת כדי להפוך אותה לאות הא. שימו לב איך נרמז כל השם שלנו בזה, אנחנו יהודים על שם יהודה, כמו שכתוב בפרשת רבה פרשת ויחי. כל השם שלנו זה על שם יהודה ושימו לב איך בשם יהודה נרמז כל הסיפור פה. השם יהודה בנוי מיוד, הא, ואו שמאיר לדלת והופך אותה להא, זה כל העבודה של האדם היהודי בעולם, לכן אנחנו נקראים על שם יהודה על שם הבחינה של העבודה הזאת. זה מה שרבינו אומר שהם היו בני דלת והא שנים (ארבע וחמש), לרמז על כל העבודה שלנו בעולם הזה להפוך את ההנהגה מדלת לאות הא.

כח הזכר זה כח המלחמה פה בעולם הזה

אומר רבינו שהבן והבת זה זכר ונקבה, אם נשים לב איפה אנחנו נפגשים עם המושגים זכר ונקבה בפעם הראשונה, בסיפור בריאת העולם. איך כתוב בבריאת העולם 'זכר ונקבה בראם'. בספרים הקדושים כתוב שזכר ונקבה בראם זה לא הולך רק על אדם וחווה, נכון שזה הולך גם על אדם וחווה, אלא זה הולך מתחילת הבריאה ועד סוף הבריאה, בכל מקום ובכל עולם ובכל בחינה יש זכר ונקבה, ז"א שבשורש הרוחני זכר ונקבה זה לא רק איש ואישה כמו שמתגלים בעולם הזה אלא זה גם אורות רוחניים עליונים כאשר כללות האורות מתחלקים לשתיים. יש אורות שנקראים בבחינת זכר ויש אורות שנקראים בבחינת הזכר ויש כוחות שנקראים בכוחות הנפש. לאדם היהודי יש כוחות שנקראים כוחות הזכר ויש כוחות שנקראים כוחות הנקבה. כל הבריאה וכל פרט בבריאה בנוי מזכר ונקבה מצד הכוחות הרוחניים שנקראים זכר ונקבה. כוח הזכר זה כוח המלחמה פה בעולם הזה והמלחמה האמתית זה מלחמתה של תורה. ע"י לימוד התורה לומדים מהם הדרכים האמתיות בעולם..

פינת ההתחדשות

העצות בתקון המדות:

טו

"ישמע בזיונו, ידם וישתק"

כפי שפרטנו באריכות בעצות על התשובה, שרש התשובה מתקן את שרש החטאים שזה הגאון, שזה הרדיפה אחרי הכבוד, אחרי העולם הזה. ואיך מתקנים את התאווה לכבוד? ע"י שתיהק לבזיונות, לחסר הצלחה, להשפלה שבאה מבחוץ ומבפנים. ברגע שאדם מוכן לקבל את הכאב הזה בנפש, לקבל שהכבוד שלו "נפגע", ברגע שהאדם מבין שהכבוד שלו לא חשוב, שיש רצון

א-לקי שהוא הטוב האמתי, אז האדם באמת זוכה לבטל את רצונו בפני הרצון של הקב"ה, והשתיקה דוחה בכל פעם את הגאון עוד מעט, ומפנה מקום להקב"ה להכנס פנימה.

טז

לשם שמים - התבוננות

בזמן שעושים חשבון נפש, כמה דקות לפני שהולכים לישון, אפשר לסקור ולחפש את הנגיעות הדקות שיש לי בכל מיני מעשים שעשיתי במשך היום, גם במעשים הטובים. אבל כשאנחנו

עושים את זה חשוב שנעשה את זה בעדינות רבה, עם הרבה חמלה על עצמנו. נזכר את כל הדברים הטובים ואת כל ההתקדמות שלנו בתקון המדות, ואז רק נראה שגם במעשים הטובים נהנינו מאד מהמחמאות שקבלנו, ספרנו על עצמנו משהו טוב שעשינו בכדי לקבל שבח, שנינו את הדבור לפני אנשים גדולים מאתנו; כל מיני עניינים דקים בשביל הכבוד, שהוא שרש הגאון, כבוד המלכים. וכל מה שיש לנו לפעל בזה, לבקש בפשטות מה' שכל מעשי יהיו לשם שמים.

(מתוך ספרי הרה"ג עופר אהר שליט"א)

מוקדש לע"נ אביזן מורי בן מלכה הי"ו
ולעילוי נשמת שרונה בת חיים ת.נ.צ.ב.ה